

**MINISTER ROLNICTWA
I ROZWOJU WSI**

Warszawa, 11 marca 2008 r.

Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi
wpłynęło do: 11.03.08
nr: 1818, podpis: Moraw

RR-mdj-070- 18/08

GABINET MARSZAŁKA SENATU

wpłynęło dn. 11.03.08

nr 1140 podpis: Borusewicz

Pan

Bogdan Borusewicz

Marszałek Senatu

Rzeczypospolitej Polskiej

Senatowy Ponię Marszałek

W związku z pismem Pana Marszałka z dnia 20 lutego 2008 r., znak BPS/DSK/-043-167/08 przekazującym *Oświadczenie złożone przez Senatora Piotra Kaletę na 5 posiedzeniu Senatu w dniu 7 lutego 2008 r.*, uprzejmie informuję, co następuje.

Od chwili przystąpienia Polski do Unii Europejskiej, polityka na rynku wieprzowiny jest prowadzona i realizowana w ramach instrumentów Wspólnej Polityki Rolnej (WPR). Zasady organizacji tego rynku reguluje rozporządzenie Rady (EWG) nr 2759/75 z dnia 29 października 1975 r. w *sprawie wspólnej organizacji rynku wieprzowiny*. Z uwagi na objęcie rynku wieprzowiny regulacjami wspólnotowymi, Polska, podobnie jak i inne kraje członkowskie UE, nie ma możliwości samodzielnego podejmowania działań interwencyjnych na rynku wieprzowiny.

Dostrzegając poważne problemy producentów żywca wieprzowego, Ministerstwo już od jesieni 2006 r., w sytuacji znacznego spadku cen wieprzowiny, wielokrotnie wnioskowało do Komisji Europejskiej o wprowadzenie dopłat do prywatnego składowania oraz refundacji wywozowych do półtuszy wieprzowych. KE oceniła wówczas, że stabilna sytuacja na wspólnotowym rynku wieprzowiny nie daje podstaw do wprowadzania wsparcia w postaci ww. instrumentów.

Jesienią 2007 r. pogorszeniu uległa sytuacja na całym wspólnotowym rynku wieprzowiny - wynika to ze wzrostu produkcji wieprzowiny w UE oraz rosnących kosztów produkcji, spowodowanych przede wszystkim wysokimi cenami zbóż i pasz. Biorąc to pod uwagę, Ministerstwo zintensyfikowało wysiłki zmierzające do podjęcia przez Komisję Europejską przewidzianych w prawie UE instrumentów interwencji na rynku wieprzowiny. Powtarzane m.in. przez Polskę postulaty odniosły skutek w postaci decyzji Komisji Europejskiej o uruchomieniu z dniem 29 października 2007 r. wsparcia tego rynku w postaci dopłat do prywatnego składowania wieprzowiny. Dopłatami objęto przechowywanie półtuszy

wieprzowych oraz ich elementów przez okres od trzech do pięciu miesięcy, według stawek określonych w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1267/2007 z dnia 26 października 2007 r. *w sprawie szczególnych warunków przyznawania pomocy w odniesieniu do prywatnego składowania wieprzowiny*. Wnioski o dopłaty można było składać do Agencji Rynku Rolnego do dnia 26 listopada 2007 r.

Ponadto, z dniem 30 listopada 2007 r., rozszerzony został asortyment produktów objętych refundacjami wywozowymi w sektorze wieprzowiny. Obok istniejących refundacji do mięsa przetworzonego, uruchomiono także refundacje do eksportu tusz, półtuszy i elementów. Tym samym starania Polski o uruchomienie również tego instrumentu zostały uwieńczone sukcesem.

W odpowiedzi na pogorszenie sytuacji producentów wieprzowiny, które nastąpiło w połowie stycznia 2008 r., Polska podjęła starania o zwiększenie stawek refundacji do eksportu mięsa wieprzowego. Zwróciłem się w tej sprawie z pisemnymi wnioskami do Komisarz ds. Rolnictwa Mariann Fischer Boel, ostatnio pismem z dnia 25 lutego 2008 r. Występowałem również o rozważenie zastosowania innych instrumentów wsparcia rynku wieprzowiny, w tym skupu interwencyjnego. Wniosek o zastosowanie wszelkich przewidzianych prawem wspólnotowym instrumentów wsparcia rynku wieprzowiny przedstawiłem również na posiedzeniu Rady Ministrów ds. Rolnictwa i Rybołówstwa Unii Europejskiej, które odbyło się w dniu 18 lutego 2008 r.

Komisja Europejska uznała jednak, iż w chwili obecnej nie ma podstaw do zwiększania stawek refundacji, zaproponowała natomiast możliwość wydłużenia, na wniosek zainteresowanej strony, okresu obowiązywania zawartych już umów prywatnego składowania wieprzowiny o maksymalnie 3 miesiące. Dzięki temu, ponowne wprowadzanie na rynek mięsa wieprzowego przechowywanego w ramach mechanizmu będzie mogło być rozciągnięte w czasie. Szczegółowe zasady ustala rozporządzenie Komisji (WE) nr 179/2008 z dnia 28 lutego 2008 r. *umożliwiający przedłużenie okresu obowiązywania umów o prywatne przechowywanie w sektorze wieprzowiny*.

Ponadto, w dniu 1 lutego 2008 r. wystąpiłem do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, aby zgodnie z kompetencjami określonymi w ustawie z dnia 16 lutego 2007 r. *o ochronie konkurencji i konsumentów* UOKiK zbadał, czy zachowania rynkowe przedsiębiorców prowadzących skup żywca wieprzowego nie naruszają zasad konkurencji. W odpowiedzi Prezes UOKiK wskazał, że zawarcie porozumienia antykonkurencyjnego w rozumieniu art. 6 ustawy, tj. porozumienia, którego celem lub skutkiem jest wyeliminowanie, ograniczenie lub naruszenie w inny sposób konkurencji na rynku właściwym, „wymaga” określonej struktury rynku, tzn. dany rynek musi charakteryzować się nieznacznym rozdrobnieniem podmiotowym. Oceniał jednocześnie, że struktura rynku wieprzowiny w Polsce, w szczególności duża liczba działających na nim podmiotów powoduje, że trudno dopatrzeć się na tym rynku zachowań o charakterze nadużyć zniekształcających lub ograniczających konkurencję. Poinformował także, iż w ostatnim półroczu do UOKiK nie wpłynęły sygnały przedsiębiorców, dotyczące zakłóceń konkurencji na rynku wieprzowiny.

Prezes UOKiK zwrócił ponadto uwagę, iż od porozumień ograniczających konkurencję, w których koniecznym warunkiem jest uzgodnienie określonego zachowania dokonane w jakiegokolwiek formie, należy odróżnić tzw. zachowania paralelne (np. podążanie za liderem), obserwowane w szczególności w przypadkach zewnętrznych zmian na określonym rynku właściwym, czy też zachowania (nie paralelne), których celem jest dostosowanie przedsiębiorców do zmieniających się warunków konkurencji. Zachowania takie, jeżeli nie

są wynikiem zawarcia porozumienia, nie są zakazane w rozumieniu art. 6 ustawy *o ochronie konkurencji i konsumentów*.

Prezes UOKiK zapewnił jednocześnie, że rynki rolne znajdują się pod stałym monitoringiem ze strony podległego mu urzędu i w przypadku stwierdzenia nieprawidłowości, organ antymonopolowy niezwłocznie podejmie działania leżące w jego kompetencji.

Obok działań doraźnych, przedstawionych powyżej, podejmowane są również działania strategiczne, ukierunkowane na zachęcanie do zawierania umów kontraktacyjnych w celu zapewnienia stabilności zbytu żywca wieprzowego oraz wzmacnianie pozycji producentów poprzez tworzenie grup producenckich.

W ramach działań na rzecz promocji zawierania umów kontraktacyjnych, w 2005 r. propozycje treści umów oraz aneksów do nich opracowane zostały przez Radę Gospodarki Żywnościowej przy Ministrze Rolnictwa i Rozwoju Wsi wspólnie z Departamentem Prawno-Legislacyjnym oraz przedstawicielami zainteresowanych sektorów, w tym sektora trzody chlewnej. Dostępne są one na stronach internetowych Rady Gospodarki Żywnościowej.

Zachęcaniu przetwórców do zawierania umów kontraktacyjnych służą następujące mechanizmy:

- w rozporządzeniu MRiRW z dnia 17.10.2007 w sprawie *szczegółowych warunków i trybu przyznawania pomocy finansowej w ramach działania „Zwiększenie wartości dodanej podstawowej produkcji rolnej i leśnej” objętego Programem Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2007-2013* przewiduje się, że refundacji podlega zasadniczo nie więcej niż 40% kosztów kwalifikowalnych poniesionych przez beneficjenta, będącego małym lub średnim przedsiębiorstwem. W przypadku jednak beneficjenta, który co najmniej 25% ogólnej ilości produktów rolnych nabywa na podstawie umów zawartych na co najmniej rok z grupami producentów rolnych, refundacji podlega do 50% kosztów kwalifikowalnych.
- w *Programie wspierania restrukturyzacji i modernizacji przemysłu mięsnego, chłodnictwa składowego i przetwórstwa jaj w Polsce* zatwierdzonym przez MRiRW, zgodnie z rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 26.04.2007 r. w sprawie *szczegółowego zakresu i kierunków działań ARIMR oraz sposobów ich realizacji*, wprowadzono zapis, że podmioty realizujące przedsięwzięcia w zakładach uboju zobowiązane są do wykorzystania w procesie produkcji surowca pochodzącego co najmniej w 70% w ramach wieloletnich umów kontraktacyjnych. Warunek ten nie obowiązuje zakładu uboju posiadającego własną bazę surowcową.

Ponadto, ustawa o *grupach producentów rolnych i ich związkach oraz o zmianie innych ustaw z dnia 15 września 2000 r.* (Dz. U. Nr 88, poz. 983, z późn. zm.), jak również rozporządzenie w sprawie wykazu produktów i grup produktów, dla których mogą być tworzone grupy producentów rolnych, minimalnej rocznej wielkości produkcji towarowej oraz minimalnej liczby członków grupy producentów rolnych, były już kilka razy nowelizowane, każdorazowo brano pod uwagę postulaty wysuwane przez osoby zainteresowane działalnością w grupach producentów rolnych. Wszystkie zmiany miały na celu zachęcenie oraz ułatwienie potencjalnym członkom organizowanie się w grupy producentów rolnych.

Chciałbym także zaznaczyć, iż jednym z priorytetów w działaniach resortu rolnictwa jest zdobywanie nowych rynków zbytu dla polskiego mięsa wieprzowego. W ostatnim czasie podejmowane w tym celu wysiłki przyniosły wymierny efekt w postaci otwarcia w połowie grudnia 2007 r. rynku USA na eksport m.in. świeżego i zamrożonego mięsa wieprzowego.

Należy również podkreślić, że w wyniku podpisanego przez Polskę i Federację Rosyjską Memorandum, z dniem 19 grudnia 2007 roku, po ponad dwóch latach, zniesione zostało embargo na import z Polski do Federacji Rosyjskiej m.in. nieprzetworzonego mięsa.

Podejmowane są również działania na rzecz promocji wyrobów wysokiej jakości, w tym także mięsa, podczas wystąpień targowych i narodowych. W 2007 r. wyroby te były promowane m.in. na targach: *Grüne Woche* w Berlinie, *Salon Gourmets* w Madrycie, TUTTO FOOD w Mediolanie, ANUGA w Kolonii oraz podczas Polskiej Ekspozycji Narodowej w Azerbejdżanie.

Przedstawiając powyższe chciałbym podkreślić, iż w 2008 r. kontynuowane będą działania na rzecz promocji polskiej żywności, w tym mięsa wieprzowego. Ponadto, w ramach intensyfikacji działań promocyjnych na rynkach wschodnich, Ministerstwo planuje uczestnictwo w 2008 r. w ośmiu imprezach targowych sektora rolno-spożywczego organizowanych na terenie Federacji Rosyjskiej.

Z p.o.c.e. Zasadniczy

Z up. Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi
PODSEKREJARZ STANU

Artur Ławniczak